

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 18 stycznia 2022 r.

Poz. 409

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.13.2022 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 14 stycznia 2022 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r., poz. 1372 ze zm.)

stwierdzam nie ważność

uchwały Nr LIX/361/2021 Rady Gminy Rudziniec z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie uchwalenia wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Rudziniec na lata 2022-2026, w całości, jako sprzecznej z art. 21 ust. 2 pkt 4, pkt 7, pkt 8 lit. b ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r., poz. 611 ze zm.), dalej jako „ustawa” w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 16 grudnia 2021 r. Rada Gminy Rudziniec przyjęła uchwałę Nr LIX/361/2021 w sprawie uchwalenia wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Rudziniec na lata 2022-2026, dalej jako „uchwała”. Załącznik do uchwały stanowi *Wieloletni program gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Rudziniec na lata 2022-2026*.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in. art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy.

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 17 grudnia 2021 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, iż uchwała jest niezgodna z prawem.

Zgodnie z przepisem art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy: *Rada gminy uchwała wieloletnie programy gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy*. Natomiast, jak wynika z treści przepisu art. 21 ust. 2 ustawy: *Wieloletni program gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy powinien być opracowany na co najmniej pięć kolejnych lat i obejmować w szczególności:*

1) prognozę dotyczącą wielkości oraz stanu technicznego zasobu mieszkaniowego gminy w poszczególnych latach;

2) analizę potrzeb oraz plan remontów i modernizacji wynikający ze stanu technicznego budynków i lokali, z podziałem na kolejne lata;

3) planowaną sprzedaż lokali w kolejnych latach;

4) zasady polityki czynszowej oraz warunki obniżania czynszu;

5) sposób i zasady zarządzania lokalami i budynkami wchodzącymi w skład mieszkaniowego zasobu gminy oraz przewidywane zmiany w zakresie zarządzania mieszkaniowym zasobem gminy w kolejnych latach;

6) źródła finansowania gospodarki mieszkaniowej w kolejnych latach;

7) wysokość kosztów w kolejnych latach, z podziałem na koszty bieżącej eksploatacji, koszty remontów oraz koszty modernizacji lokali i budynków wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, koszty zarządu nieruchomościami wspólnymi, których gmina jest jednym ze współwłaścicieli, a także koszty inwestycyjne;

8) opis innych działań mających na celu poprawę wykorzystania i racjonalizację gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy, a w szczególności:

- a) niezbędny zakres zamian lokali związanych z remontami budynków i lokali,
- b) planowaną sprzedaż lokali.

Analiza treści art. 21 ust. 2 ustawy prowadzi do stwierdzenia, iż określając materię, jaką pozostawiono do uregulowania w drodze uchwały radzie gminy, ustawodawca wyznaczył granice tego upoważnienia określonego w art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy. O ile jednak w zakresie przedmiotowym nie tworzy on zamkniętego katalogu elementów kształtujących treść wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy, które winny być w programie ujęte, o tyle użyte w nim wyrażenie "w szczególności" wskazuje na to, iż uchwalany program obligatoryjnie musi obejmować wszystkie kwestie określone w art. 21 ust. 2 ustawy.

Organ nadzoru podkreśla, iż przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego, a organ wykonujący kompetencję prawodawcy zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. W państwie prawa organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały odpowiednio: w zakresie, w którym przekroczono przyznane kompetencje albo w całości. Powyższe stanowisko organu nadzoru, potwierdza uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego oz. we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2000 r. (sygn. akt I SA/Wr 1798/99, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), w którym stwierdzono, iż *opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.*

Takie właśnie naruszenie prawa dotyczy, zdaniem organu nadzoru, kilku kwestii uregulowanych w analizowanej uchwale.

Treść pkt IV ust. 4 załącznika do uchwały (Zasady polityki czynszowej oraz warunki obniżania czynszu) nie wypełnia delegacji ustawowej wynikającej z art. 21 ust. 2 pkt 4 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP. Rada Gminy w ww. regulacji załącznika do uchwały wskazała, co następuje:

4. Określa się następujące czynniki obniżające lub podwyższające wartość użytkową lokalu mieszkalnego oraz stopień obniżenia (podwyższenia) stawki bazowej:

1) Położenie budynku, w którym znajduje się dany lokal:

a) lokal mieszczący się w budynkach położonych w miejscowości Rudziniec- podwyższenie o 1%

2) Położenie lokalu w budynku:

a) położenie lokalu w budynku jedno lub dwurodzinnym- podwyższenie o 20%

3) Wyposażenie budynku i lokalu w urządzenia techniczne i instalacje oraz ich stan:

a) lokal bez urządzeń wodociągowych lub kanalizacyjnych- obniżka o 10%

b) lokal bez wydzielonej kuchni- obniżka o 10%

c) lokal wyposażony w łazienkę- podwyższenie o 10%

d) wc w lokalu- podwyższenie o 20%

e) lokal z instalacją centralnego ogrzewania- podwyższenie o 20%

f) instalacje gazowe w lokalu- podwyższenie o 25%

g) budynki i lokale, w których instalacja gazowa oraz urządzenia stanowiące jej część przeznaczone zostały do wymiany- obniżka o 1%

4) Ogólny stan techniczny budynku:

a) lokal w budynku po kapitalnym remoncie- podwyższenie o 1%

W tym miejscu należy podkreślić, iż warunki obniżania czynszu stanowią element obligatoryjny programu. W ramach warunków obniżających czynsz organ stanowiący gminy powinien uwzględnić w treści uchwały wskazane przez ustawodawcę czynniki obniżające wartość użytkową lokalu, to jest: położenie budynku (art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy), położenie lokalu w budynku (art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy), wyposażenie budynku i lokalu w urządzenia techniczne i instalacje oraz ich stan (art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy) i ogólny stan techniczny budynku (art. 7 ust. 1 pkt 4 ustawy). Przepis art. 7 ust. 1 pkt 1 - 4 ustawy nakłada na gminę obowiązek ustalenia stawki czynszu z uwzględnieniem wszystkich enumeratywnie wyliczonych czynników. Przesłanki te muszą być bezwzględnie respektowane w uchwale Rady Gminy, niezależnie od okoliczności faktycznych i rzeczywistych uwarunkowań. Stanowią one bowiem minimum, które uchwałodawca musi uwzględnić w przyjmowanym programie gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy. Pominięcie w regulacjach dotyczących warunków obniżania czynszu - choć jednego z obligatoryjnych czynników wpływających na wysokość czynszu oznacza niewłaściwe i niepełne unormowanie obligatoryjnego elementu programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy, wymaganego przepisem art. 21 ust. 2 pkt 4 ustawy, a tym samym niewypełnienie całej dyspozycji tego przepisu.

W ocenie organu nadzoru, Rada Gminy w przedmiotowym Programie nie odniosła się do czynnika obniżającego wartość użytkową lokalu wskazanego w art. 7 ust. 1 pkt 1, pkt 2 i pkt 4 ustawy, tj. położenia budynku (art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy), położenia lokalu w budynku (art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy) oraz ogólnego stanu technicznego budynku (art. 7 ust. 1 pkt 4 ustawy). Organ stanowiący gminy jako czynniki obniżające wartość użytkową lokalu wskazał jedynie: wyposażenie budynku i lokalu w urządzenia techniczne i instalacje oraz ich stan, tj. *lokal bez urządzeń wodociągowych lub kanalizacyjnych - obniżka o 10%, lokal bez wydzielonej kuchni - obniżka o 10%, budynki i lokale, w których instalacja gazowa oraz urządzenia stanowiące jej część przeznaczone zostały do wymiany- obniżka o 1%* - pomijając określenie pozostałych czynników obniżających wartość użytkową lokalu wskazanych w art. 7 ust. 1 pkt 1, pkt 2 i pkt 4 ustawy.

Wskazane powyżej stanowisko organu nadzoru znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. Zgodnie z uzasadnieniem wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego Gliwicach z dnia 15 czerwca 2020 r. (sygn. akt II SA/Gl 1456/19, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych) - *Regulując zasady polityki czynszowej oraz warunki obniżania czynszu Rada powinna była uwzględnić co najmniej wszystkie wymienione w art. 7 ust. 1 ustawy o czynniki, tj.: położenie budynku, położenie lokalu w budynku, wyposażenie budynku i lokalu w urządzenia techniczne i instalacje oraz ich stan, ogólny stan techniczny budynku. Konieczne było także przypisanie każdemu z tych czynników określonej wartości, o którą obniżony zostanie czynsz. Skoro zatem zaskarżona uchwała nie reguluje w sposób kompletny zasad polityki czynszowej oraz warunków obniżania czynszu, a zatem jest pozbawiona elementu obligatoryjnego, to w świetle obowiązujących przepisów stanowi podstawę stwierdzenia jej nieważności w całości, ze względu na niepełną realizację normy kompetencyjnej.*

Dodatkowo, w uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 25 marca 2015 r. (sygn. akt IV SA/Wr 778/14, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych) wskazano, że: *Analiza przepisu art. 7 ust. 1 u.o.p.l. wskazuje, że stawka czynszu za lokal winna być powiązana z wartością użytkową lokalu. Wskazuje na to sformułowanie, że ustalenie stawki czynszu winno nastąpić "...z uwzględnieniem czynników podwyższających lub obniżających ich wartość użytkową". Ze sformułowania tego wynika, że należy uwzględnić te czynniki (podwyższające lub obniżające), które mają wpływ na wartość użytkową lokalu. W ustawie nie zdefiniowano pojęcia "wartość użytkowa lokalu". Przez pojęcie to należy zatem rozumieć wartość jaką posiada dany lokal na rynku nieruchomości z uwzględnieniem takich elementów jak usytuowanie lokalu w określonej części miasta, wyposażenie techniczne budynku i lokalu usytuowanie lokalu na określonym poziomie w budynku oraz inne czynniki. Nie ulega wątpliwości – jak wynika z treści art. 7 ust. 1 pkt 3 u.o.p.l. - że na wartość lokalu ma również wpływ wyposażenie budynku w którym znajduje się lokal w urządzenia techniczne i instalacje oraz ich stanu. Jak wynika z literalnego brzmienia powołanego przepisu ustawodawca nakazuje uwzględnić nie tylko wyposażenie w urządzenia techniczne i instalacje lokalu ale także całego budynku oraz nie tylko sam fakt istnienia takiego wyposażenia, ale również jego stan.*

Dalej, należy wskazać, że pkt VII załącznika do uchwały (tj. Wysokość kosztów w kolejnych latach, z podziałem na koszty bieżącej eksploatacji, koszty remontów oraz koszty modernizacji lokali i budynków wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, koszty zarządu nieruchomościami wspólnymi, których gmina jest jednym ze współwłaścicieli, a także koszty inwestycyjne) nie wypełnia delegacji ustawowej wynikającej z art. 21 ust. 2 pkt 7 ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP. W treści ww. pkt VII załącznika do uchwały wskazano, że: *Wysokość kosztów, z podziałem na koszty bieżącej eksploatacji, koszty remontów i modernizacji, koszty zarządu nieruchomościami w kolejnych latach przedstawiają Tabele nr 2 i 3 do programu. W miarę posiadanych środków finansowych i możliwości Gmina wygospodaruje środki finansowe na inwestycje mieszkaniowe, współfinansowane ze źródeł zewnętrznych.*

Natomiast w tabeli nr 2 i nr 3 określono:

- w tabeli nr 2 – *Przewidywane przychody i koszty zarządzania zasobami lokalowymi* – wyszczególniono z podziałem na lata 2022-2026 – przychody i koszty bieżącej eksploatacji, koszty remontów, koszty modernizacji,

- w tabeli nr 3 – *Zestawienie prognozowanych nakładów finansowych /w tys. zł/* - wskazano z podziałem na lata 2022-2026 rodzaje remontów: *Wymiana stolarki okiennej – sztuki, Wymiana stolarki drzwiowej – sztuki, Remonty pokryć dachowych – budynki, Roboty dociepleniowe ścian, Wymiana instalacji elektrycznych, Modernizacje instalacji grzewczych (w tym C.O. i gaz) – budynki, remonty elewacji budynków – budynki, Remonty lokali.*

Zdaniem organu nadzoru, w powyższej regulacji załącznika do uchwały oraz tabeli nr 2 i nr 3 Rada Gminy nie określiła kosztów zarządu nieruchomościami wspólnymi, których gmina jest jednym ze współwłaścicieli. Należy ponownie podkreślić, że określenie kosztów zarządu nieruchomościami wspólnymi, których gmina jest jednym ze współwłaścicieli stanowi element obligatoryjny przedmiotowego programu. Pominięcie w regulacjach programu ww. kosztów oznacza niewłaściwe i niepełne unormowanie obligatoryjnego elementu programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy, wymaganego przepisem art. 21 ust. 2 pkt 7 ustawy, a tym samym niewypełnienie całej dyspozycji tego przepisu.

W ocenie organu nadzoru, również pkt VIII załącznika do uchwały (tj. Opis innych działań mających na celu poprawę wykorzystania i racjonalizację gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy) nie wypełnia prawidłowo delegacji ustawowej wynikającej z art. 21 ust. 2 pkt 8 lit. b ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP. Rada Gminy w treści ww. pkt VIII załącznika do uchwały wskazała, że:

1. W celu poprawy wykorzystania i racjonalizacji gospodarowania zasobem mieszkaniowym gminy dopuszcza się następujące działania:

a) zamiany lokali mieszkaniowych pomiędzy lokatorami gminnego zasobu mieszkaniowego

b) zamiany lokali mieszkalnych pomiędzy lokatorami gminnego zasobu mieszkaniowego a lokatorami innych zasobów mieszkaniowych z terenu gminy. Dokonanie zamian lokali pomiędzy lokatorami będzie możliwe jedynie pod warunkiem spłaty wszelkich zobowiązań finansowych wynikających z opłat czynszowych i pozostałych opłat, przez strony dokonujące zamiany. Zamiana lokali przyczyni się do poprawy warunków mieszkaniowych i ekonomicznych zamieniających się stron. Planowane są również działania mające na celu wykorzystanie pustostanów. W pierwszym okresie polegają one na remoncie i przygotowaniu lokali mieszkalnych. W późniejszym czasie działania skupią się na zasiedleniu nowych zasobów.

c) bieżąca i skuteczna windykacja należności czynszowych oraz podejmowanie innych działań w celu zapewnienia regularnego i terminowego otrzymywania należności z tytułu czynszu

2. W latach 2022-2026 nie wystąpią potrzeby w zakresie zamian lokali związanych z ich sprzedażą lub remontem.

W powyższej regulacji załącznika do uchwały nie określono w opisie innych działań mających na celu poprawę wykorzystania i racjonalizację gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy: planowanej sprzedaży lokali. Pominięcie w regulacjach programu ww. planowanej sprzedaży lokali oznacza niewłaściwe i niepełne unormowanie obligatoryjnego elementu programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy, wymaganego przepisem art. 21 ust. 2 pkt 8 lit. b ustawy, a tym samym niewypełnienie całej dyspozycji tego przepisu.

Wskazane powyżej stanowisko organu nadzoru znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. W uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego Gliwicach z dnia

14 czerwca 2013 r. (sygn. akt IV SA/GI 932/12, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych) wskazano, że: *Nie sposób podzielić w tym zakresie stanowiska, że są to nieistotne uchybienia, bowiem pełna realizacja upoważnienia ustawowego, wyznaczającego sposób zaspokojenia potrzeb wspólnoty przy wykorzystaniu zasobu mieszkaniowego gminy, wskazuje na konieczność ujęcia w programie wszystkich elementów, wymienionych w art. 21 ust. 2 u.o.p.l.* (zob. również wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 18 lutego 2020 r., sygn. akt III SA/Łd 1071/19, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Reasumując, w ocenie organu nadzoru, Rada Gminy Rudziniec nie wypełniła delegacji ustawowej wynikającej z art. 21 ust. 2 pkt 4, pkt 7, pkt 8 lit. b ustawy w związku z art. 7 Konstytucji RP. Powyżej wskazane niewypełnienie delegacji ustawowej stanowi istotne naruszenie prawa, które będzie skutkowało wyeliminowaniem uchwały z obrotu prawnego w całości.

Dodatkowo należy wskazać, że w pkt V załącznika do uchwały (tj. Sposób i zasady zarządzania lokalami i budynkami wchodzącymi w skład mieszkaniowego zasobu gminy oraz przewidywane zmiany w zakresie zarządzania mieszkaniowym zasobem gminy w kolejnych latach) wskazano, że:

Czynności z zakresu zarządu mieszkaniowym zasobem Gminy, w granicach ustalonych przez Wójta, zostały powierzone Zakładowi Budżetowemu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Rudzińcu powołanemu uchwałą Nr VIII/80/99 Rady Gminy Rudziniec z dnia 28 czerwca 1999 r.

W tym miejscu należy podkreślić, że ustawodawca nie sformułował na potrzeby ustawy definicji pojęcia "zasad zarządzania lokalami i budynkami". Konieczne jest zatem odwołanie się do przyjętego w języku polskim rozumienia zasady, jako ustalonego na mocy przepisu sposobu określonego postępowania. W konsekwencji powyższego stwierdzić należy, że rada określając zasady zarządzania lokalami i budynkami obowiązana była opracować podstawowe zasady postępowania organu wykonawczego w powyższym zakresie (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 1 lutego 2016 r., sygn. akt III SA/Kr 1137/15, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Z treści przepisu art. 21 ust. 2 pkt 5 ustawy nie sposób wywieść, iż wolą ustawodawcy jest upoważnienie organu stanowiącego gminy do określenia w programie gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy podmiotów zarządzających lokalami i budynkami wchodzącymi w skład mieszkaniowego zasobu gminy. W ocenie organu nadzoru, Rada Gminy realizując obowiązek z przepisu art. 21 ust. 2 pkt 5 ustawy, nie miała podstaw (mając przy tym na uwadze przepis art. 30 ust. 1 i 2 pkt 2 i 3 ustawy o samorządzie gminnym) do określenia z nazwy podmiotu wykonującego czynności związane z zarządzaniem mieszkaniowym zasobem gminy, tj. Zakład Budżetowy Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Rudzińcu, gdyż określenie sposobu i zasad zarządzania zasobem, nie może sprowadzać się do wskazania podmiotu uczestniczącego w zarządzaniu zasobem. Tak sformułowane przepisy załącznika do uchwały nie stanowią jakichkolwiek, a tym bardziej jasnych wytycznych co do sposobu, w jaki należy zarządzać zasobem mieszkaniowym ani nie formułuje zasad, którymi winno się przy tym kierować. Przyjąć należy, że tak sformułowane przepisy uchwały stanowią jedynie opis stanu faktycznego w obszarze zarządzania zasobem gminnym przez konkretny podmiot.

Powyżej opisane uchybienia w przedmiotowej uchwale należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa w uchwale to takie naruszenie, które powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, sprzeczność ta jest oczywista i bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją, co nastąpiło w niniejszej sprawie (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, iż uchwała Nr LIX/361/2021 Rady Gminy Rudziniec z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie uchwalenia wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym

zasobem Gminy Rudziniec na lata 2022-2026, została podjęta z istotnym naruszeniem obowiązującego prawa, co czyni stwierdzenie jej nieważności w całości uzasadnionym i koniecznym.

Pouczenie:

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w całości, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego

Krzysztof Nowak